

ACCIO

CIUTADANA

61

EDITORIAL

L'Espantall

Hom ha parlat aquests dies, dies de febre i de preparació per la lluita que s'acosta, dels propòsits de la gent de dreta, atribuint-los no res menys que la sana i lloable intenció de restaurar la "patriarcal" monarquia borbònica i acabar d'una vegada per sempre amb la impietat suïcida i l'actuació disolvent de la República i, com a plat fort d'aquesta campanya empresa, fent-ne cobertora per a distreure la gent, a l'efecte que no s'endinsi a profunditzar-ne les causes que la motiven, l'episodi dissortat i lamentabilíssim de Casas Viejas. Parlem-ne, doncs, de Casas Viejas?... Parlem-ne, sí!

Parlem de la tragèdia del camp andalús, i esmentem la situació angoixosa dels seus camperols, amb jornals irrisoris quan hi havia treball i amb llargues mesades d'inactivitat per manca de feina; recordem la seva ignorància, el seu analfabetisme, per la manca total d'escoles; no oblidem l'èxode de pobles sencers que anaven mon enllà mostrant llur misèria; ni oblidem, tampoc, l'amargor i l'odi de la gran massa proletària, sotmesa i vexada sota un règim de terror, amb l'amenaça constant d'uns centenars de mausers disposats a ofegar qualsevol intent de protesta i de rebeldia. I tot això, durant llargs anys, molts, quan el gran terratinent inhumà i despòtic, i el "señorito" viciós i pervers, tenien en les seves mans, amb la complaença i complicitat d'uns governants servils i aduldors d'unes castes, i amb el beneplàcit d'un rei fals i perjur, el destí d'un poble.

Parlem-ne, sí, de Casas Viejas, que no ens fa por l'espantall; però, parlem així mateix de tots els Casas Viejas perduts en les estepàries planures castellanes i en les terres extremenyas i andaluses, que morien de consumció per la carència absoluta de mitjans de comunicació i absents de tot avenç i progrés. Parlem-ne dels homes caiguts en els míseros carrers del poble miserable, víctimes de la pròpia incultura i del sadisme d'un home depravat, el qual, obeïnt els impulsos dels seus sentiments monàrquics i del seu orgull de casta, s'extralimitava en les ordres rebudes i amagava ensems la veritat del succeït als seus superiors, com l'amagaven al govern les autoritats locals, no sabem encara amb quins mòvils.

Però, parlem també dels fets de Vera de Bidasoa; dels fusellaments en 1909 al castell de Montjuïc, de Francesc Ferrer, Baró, Clemente i altres; dels esdeveniments de Sueca i Cullera; de l'actuació de les bandes de criminals del Baró de Koenig i de Bravo Portillo, organitzades i inspirades per aquells dos monstres que responien als noms de Martínez Anido i Arlegui; de l'assassinat de centenars d'obriers pels carrers de Barcelona; de Layret, del "Noi del Sucre"; dels crims col·lectius d'Annual, Mont Arruït, Alhucemes...

En aquesta hora única, cal parlar clar. Cal parlar clar i recordar, per a no caure en oblids lamentables. Cal parlar clar i recordar que les dretes espanyoles, la reacció tota, somniant un triomf impossible d'asso-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA
27 octubre 1933

15 cts

ACCIO 61 CIUTADANA

27 octubre 1933

SETMANARI DEL PARTIT REPUBLICÀ FEDERAL
NACIONALISTA DE LES COMARQUES GIRONINES

Redacció i Administració: C. Carme, 13. - Girona : Tel. 199
Hores despatx: 6 a 8 de la vetlla
Subscripció trimestre: 1'75

Surt els divendres

DELEGACIONS COMARCALS

OLOT
Màrtirs de Jaca, 9

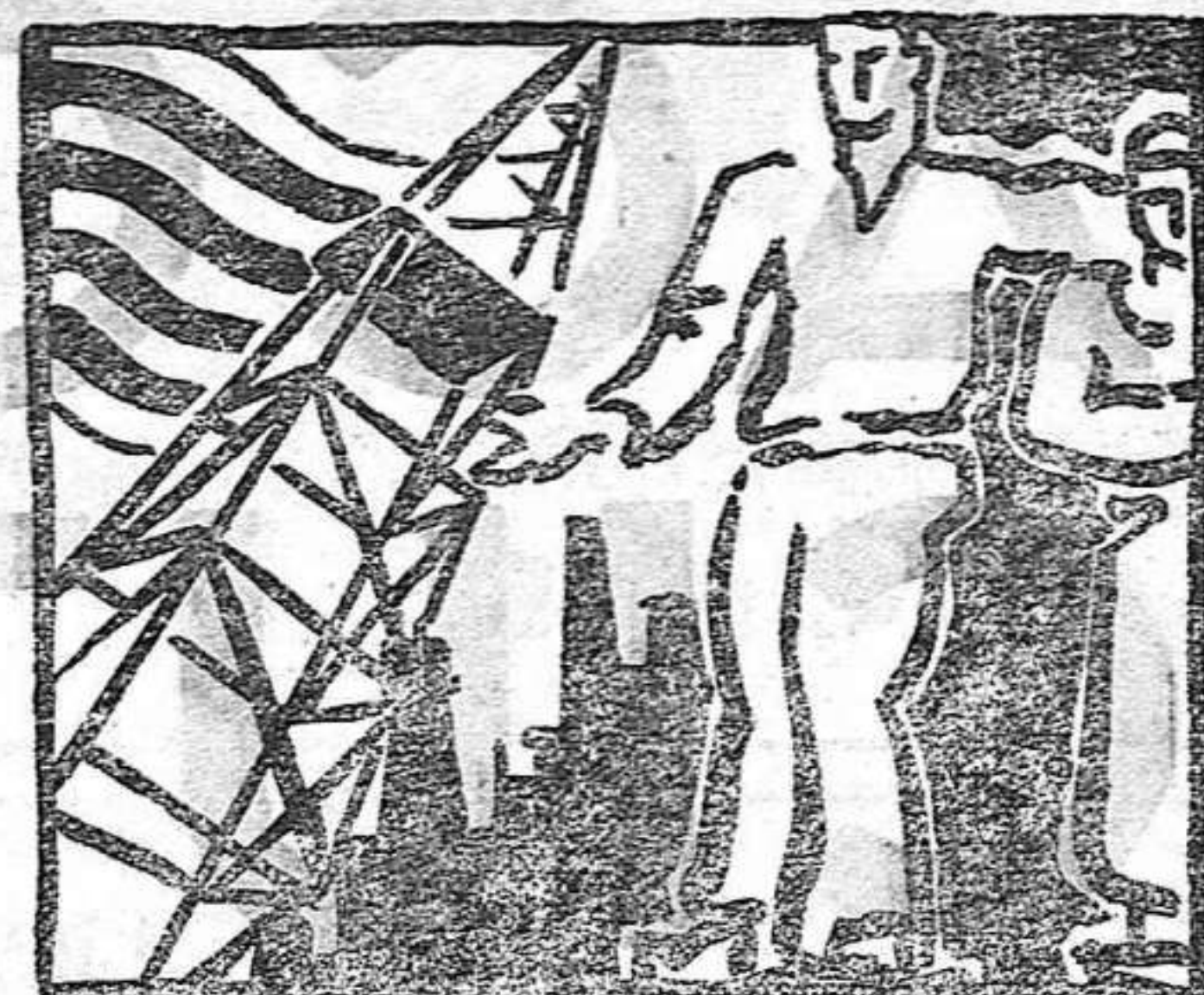
RIPOLL
Trinitat, 6-2.º

GIRONA
Carme, 13

PALAMÓS
FIGUERES
Cervantse, 3

PUIGCERDA
Centre Republicà

STA. COLOMA
Clavé, 23

lir, aixequen amb la mà esquerra l'espantall de Casas Viejas per caçar incautes, mentre amb l'altra enarbo- ren ben alta la bandera revisionista, la veritable ban- dera de combat seva, en la qual s'afirma l'anul.lament de totes les llibertats individuals i collectives i de tots els guanys obtinguts pel poble, en aquests dos anys i mig de República, per mitjà de la tasca acom- plerta per les Corts Constituents en l'aspecte socialit- zant, laic i renovador; legislació que és la base i fo- nament de l'estructuració d'un nou Estat que ha de permetre a la nostra pàtria incorporar-se definitivament al món, posant-se a la capdavantera de les na- cions liberals, cultes i civilitzades.

Després de dos anys i mig, els homes de la Re- pública, els governants de la República, poden adre- çar-se al poble i parlar-li de la tasca feta, perquè, per

damunt de possibles desencerts, hi ha la conducta honesta, austera i digna, que ha guiat tots els seus actes. I el poble escolta, perquè comprèn. I és ell en definitiva, el que ha de fallar i fer justícia.

Per això, aquest afer tristíssim de Casas Viejas, que aixequen com a bandera i esgrimeixen com a arma electoral, amb una coincidència sospitosa, les ex- tremes dretes i les extremes esquerres, no ha d'influir per res en el resultat de la propera lluita electoral. El que podria succeir, és que el poble, cansat de les pro- vocacions i amenaces reaccionàries i endevinant la veritat de la campanya que menen a terme les hostes cavernàries, no solament fés prevaldre la justícia en les urnes el 19 de novembre, sinó que, subsanant un error, portés a terme l'acte justicier que per massa bo o massa ingenu deixà de complir el 14 d'abril de 1931.

Dona Catalana:

Votaràs per la democràcia republicana. És el teu deure de dona, de catalana i de mare. Si votéssis en contra, votaries per la guerra d'Àfrica, per la manca d'escoles, per l'explotació dels teus fills, per la liquidació de l'autonomia del teu poble català.

La dona no podrà oblidar en cap moment que és gràcies a la demo- cràcia republicana que disposa de vot i d'opinió en la vida pública.

Moments crítics

No s'escapa a ningú, que vulgui donar-se la pena de restar un moment meditant sobre la situació de la República, el que aquesta institució, adoptada pel poble espanyol, està passant per uns moments crítics i fins i tot decisius.

I no vull dir amb l'afirmació feta que la República com a institució perilli; no, la República com a forma de govern té tota la solidesa d'un règim que viu per l'absoluta impossibilitat de què un altre el substitueixi. La possibilitat de la seva caiguda ja no fa estada més que en la ment d'algun militar que enyora els temps de les parades aparatoses i la quincalla de les espatlles i el pit i dels sabres grossos i lluentos o d'algun noble ranci, que encara creu amb la valoració i eficàcia dels pergamins estantissos i ratats que fan pudor de florit i de reumàtic. Sols aquests i les "margarites esfullades" i els "margaritos" inconscients, creuen en la possibilitat i l'eficàcia d'una restauració.

El perill i, per cert, ben greu està en què la nostra República esdevingui un instrument pernicios o inserrible manejat per l'alta burocràcia, per un exèrcit inconscient del seu deure i per l'alta clerecia que, junt amb la burgesia dels grans trusts, en aquests moments formen el quadre de resistència, i si no se'ls planta cara, no trigaran en prendre l'ofensiva contra tot ço que de renovador i avançat s'hagi pogut portar a terme del 14 d'abril cap ací. És defensen i la seva posició és natural.

La República es troba avui davant

d'una cruïlla; té dos camins practicables: un que és el retorn al passat i que acaba en un avenç; l'altre, que és el camí de l'avanç, la renovació, la revolució evolutiva i latent i que no té fi perquè mena a la perfecció i aquesta no té termes perquè sempre tindrem possibilitats de superació.

És en l'ordre psíquic de la vida on es predeterminen certs moviments de les masses, moviments que no esclaten fins i tant en l'ordre material, millor dit materialista de les coses, no donen l'empenta o sigui aquell motiu immediat, aquella causa propera.

No cal dir que des de la Revolució francesa fins els nostres dies, s'han produït en els camps de l'intel·lecte, de la vida del pensament i de l'esperit en general moviments transcendents que ens han menat a una nova concepció de la vida, quelcom que iniciaren els humanistes i que més tard s'ha definit, concretat, i pres estat en el terreny de les possibilitats i que ha cristal·litzat en el pensament humà durant l'ecatombe del 1914 al 1919, i amb el fet de la Revolució russa, que si bé no ha pres una volada mundial, ha influït en tots els sectors de la vida humana, provocant una reacció en totes les classes socials.

I volguem o no volguem aquests nous principis han d'influir en la vida dels pobles, i màxim en aquells que plens de vitalitat emprenen una nova estructuració estatal.

La República espanyola en ple període de formació, deu dibuixar el seu nou tipus estatal, i aquest és, pre-

cisament, el moment crític en què ha de prendre figura. Podríem dir, parangonant amb la vida fetal dels éssers animals, que és el moment en què els dos sexes latents en tot l'organisme animal, lluiten per dominar i caracteritzar el nou ésser, aconseguint-ho aquell que arribi a superar en fi a imposar-se.

Serà noi? Serà noia? Serà conservadora, minsa i, per tant, famella? Serà forta, ardidada, emprendora i aventurera i, per tant, mascle?

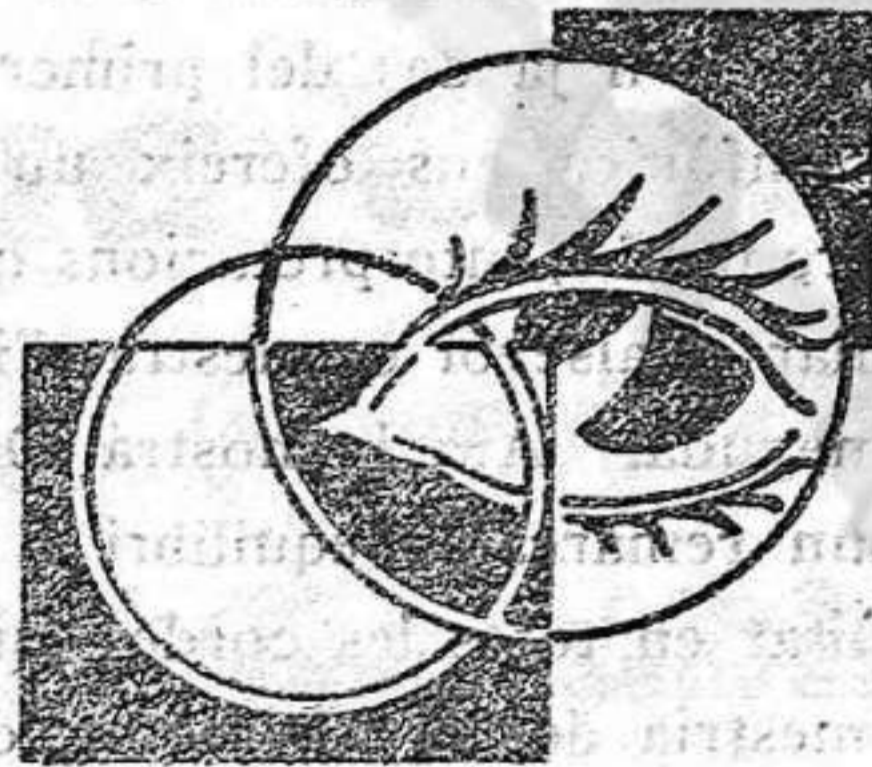
Ací està el dilema.

És el moment crític. Les Corts properes faran de la República espanyola, o bé una República de tipus burges, amb tots els paràsits ja s'amparen i formen el quadre amb ella (clerecia, burocràcia, militarisme, etc.) o convertiran la nostra República en un estat modern, evolutiu, obert a tots els vents de llibertat i de justícia social.

En el primer cas, tant quant més endarrera vagi, més es prepara per a una revolució sagnant que finirà o en un caos formidable o en una dictadura de classe.

En el segon, amb els naturals sotrats de les evolucions, ferem via vers els camins de perfecció, de grandesa moral i de l'humanisme ideal, conscient, ple d'aquelles valors perquè els pobles han lluitat a través de totes les generacions l'amor al proïsme, el respecte a altri, el màxim benestar material possible i la nivellació natural dels homes dintre les naturals possibilitats.

CASADEMUNT ARIMANY

ESPIELL

ben, doncs, com pensa millorar-los la vida el senyor Cambó: fent-los treballar més per menys jornal.

***

Una altra de les coses que va dir el senyor Cambó — sempre segons ressenyes autoritzades — és que si no hi hagués capitalistes els obrers no tindrien oportunitat de convertir-se en patrons.

També així és evident. Per la mateixa raó que no és possible caçar elefants al Pol.

***

El senyor Cambó ha tornat a dir que la Lliga no és un partit de classe.

El senyor Cambó no llegeix "La Veu". Si la llegís hauria vist com elogiava aquests dies passats el discurs del hitlerat espanyol senyor Gil Robles, en el qual va acusar els socialistes de "culpables" de l'Estatut de Catalunya i es manifestà contrari a la democràcia i al Parlament.

"El dia que el Parlament "no ens serveixi", liquidarem el Parlament", va dir el líder de la cara d'idiota.

La Lliga aplaudí aquestes paraules. "La Veu" hi dedicà grans elogis. Ara el senyor Cambó diu que la Lliga no és un partit de classe...

O el senyor Cambó no sap el que es diu,

o no llegeix "La Veu", o enganya la gent.
Una de tres.

***

El senyor Cambó s'ha fet de la F. A. I. Mireu, si no, quines coses diu en els seus discursos:

"Adreçant-se a la classe obrera, el senyor Cambó digué que havien de preocupar-se només de defensar llurs interessos, però que, com a ciutadans, també han d'interessar-se per la pàtria. Per a defensar els interessos que els són comuns i propis, indicà el Sindicat .El Sindicat professional és per a defensar un aspecte parcial de l'obrer. Una intervenció política de qualsevol — afegí — sigui la que sigui, us dividirà com a obrers i us farà prendre totes les batalles com a tals."

(De la ressenya del "Full Oficial").

EL DESPIT CEGA

Ha estat i és propòsit nostre, apartar-nos tant com poguem de tots aquells actes passionals nascuts en un moment o moments d'inconsciència. Preferim molt més menysprear aquests maquiavelismes infantils que adopten alguns polítics amb l'intent de crear-se una plataforma, que no pas deixar-nos portar per la corrent i situar-nos en un mateix nivell. Per això, rares vegades, ens hem sentit combatius. Entenem que tot el que poden dir del nostre Partit i dels nostres homes, els "amics d'enfront", com deia el nostre malaguanyat Albert de Quintana, està molt per sota de la posició en què els ha col·locat un ideari i la voluntat de tot el poble.

Llegiu un dia, si us escau, la premsa dretana! Veureu com no cuiden de divulgar un programa de realitats possibles i humanes, ni diuen clarament els seus propòsits. Tot són vaguetats i confusionismes, tot és buidor i niciesia. En canvi, però, hi trobareu amb una veritable profusió de dades, naturalment amanyades al seu gust i a la seva finalitat, l'obra destructiva, l'obra negativa, l'obra falsa que vénen fent. Podreu llegir-hi també una sèrie de derrotismes que no serveixen per res més que per evidenciar la facilitat en què es belluguen en aquests medis, la pràctica que tenen adquirida en aquest sentit. Llegireu tot un galvadal de penjaments, d'atacs personals, de diatribes, i, a ben segur, que somriureu per sota el nas, en calcular la quantitat de malícia que pot capir el cap d'una persona anormal. Si sou capaços d'engolir tota la literatura verinosa que vomiten els periòdics dretans, sols us sentireu satisfets quan aquell o aquells, degudament tallats, pengin

A les portes de la Bohèmia, la nit del míting d'Esquerra Republicana de Catalunya, una dona amb un menut als braços, sola, s'esforça per entrar en el local. L'enorme gentada que s'empeny a les portes fa anar la pobra dona d'una banda a l'altra. Per fi, després de molts esforços, aconseguix penetrar a la sala i es troba amb les butaques completament ocupades ja, a despit de faltar encara més de mitja hora per al començament de l'acte. Un ciutadà s'aixeca i ofereix el seu lloc a la dona, sempre amb la criatureta als braços. La contestació d'aquella és eloqüent:

—Gràcies, moltes gràcies. El meu home ha marxat i no he volgut deixar el menut sol a casa. La nit del míting del Coliseu Pompeia em va passar igual. I em vaig haver d'estar dreta tota la nit. Però per En Macià ja es pot fer aquest sacrifici...

del suport del water, destinats al que s'acostuma i que és per l'única cosa que serveixen.

Però el que és de doldre és la campanya insidiosa que ve portant a cap l'òrgan del flamant Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, d'un temps a aquesta part. Enveges, egoismes personals, supèrbia, vanitat, orgull, heus ací el que fa moure la ploma dels redactors de dit periòdic. I és trista aquesta actitud per l'opinió que la gent es forma d'aquest grupet de dissidents, els quals, després d'haver dit tots els fàstics imaginables, es molesten perquè l'Esquerra, per decència, no vol pactar amb ells per anar junts a una lluita electoral. Trists, molt trists!

Trist, molt trist, també, la campanya que ve fent "La Publicitat", diari super-intellectualista, en contra del partit que és el més ferm suport de la Catalunya republicana. I aquesta campanya té com a base, el refús del nostre partit en formar el front únic d'esquerres proposat pel partit de D. Amadeu Hurtado, del qual n'és portantveu "La Publicitat", i qual refús obeeix a haver tingut la clarividència necessària per a comprendre que el front únic projectat, no obeeix al desig de salvar Catalunya i salvar la República, sinó al desig, per part dels propugnadors, de salvar unes actes que se'ls escapen de les mans, actes que no haurien estat posades al servei de Catalunya i de la República, sinó per a combatre d'una manera baixa i indigna, en la seva folia de despit, als homes del partit que més s'han sacrificat per la causa catalana i republicana.

Trist, molt trist!

MÚSICA

Simfònica de Girona

El passat divendres i al Teatre Municipal, tingué lloc el concert de clausura de l'onzè curs de la nostra Associació de Música, que ens permeté fruir novament d'aquella meritíssima Orquestra Simfònica que tant ens honora.

La ciutat no s'ha pas donat encara ben bé compte del que significa en la catalogació de la vàlua espiritual dels pobles el posseir una Simfònica, exponent d'una alta cultura i instrument eficacíssim de la natiueta. Però si el poble no ha arribat encara a capir-ne tota la importància, volèm creure que les autoritats de tota mena de la nostra terra no deixaran d'atorgar-li el fervorós apoi que mereix i necessita. Ara, la Simfònica actua amb massa poca freqüència. Cal, per a què dongui els fruits que pot rendir, que dongui un major nombre d'actuacions, i això sols pot assolir-se amb un ajut positiu i eficaç, del govern de la nostra terra.

En parlar del que significa per a un poble el posseir una Simfònica, clar que ens referim a agrupacions que siguin dignes d'aquest nom. I avui, Girona pot dir ben orgullosa que compta amb una veritable Simfònica. A cada nou concert s'aferma més la sensació de solidesa, de maturitat, que la direcció tan intel·ligent i acurada del Mestre Ricard Lamote de Grignon sabé imprimir-li ja des del primer moment. Ara la Simfònica ens ofereix un dia sí i un altre també, interpretacions que podria subratllar qualsevol orquestra d'importància reconeguda. Ara la nostra Orquestra posseeix un remarcable equilibri i una bella flexibilitat en totes les cordes, que en mans de la mestria del seu Director, donen unes interpretacions mereixedores del major elogi.

En el passat concert, la Simfònica renovà els èxits ja assolits amb la Simfonia inacabada i Rosamunda de Schubert, i amb el Minuet d'Ifigència a Aulida, de Gluck. I amb Leonora, de Beethoven, obra que ja havíem sentit a l'Orquestra, però que aquesta interpretava per primera vegada sota la direcció de Mtre. Lamote, assolí un triomf definitiu.

Com a noves audicions, el programa oferí el Concert en re de Haydn, per a violoncel i orquestra i les estrenes d'un temps de Suburbis, de Mompou, amb instrumentació

de Mtre. Lamote, i de la Sardana La non dels camps, del primer clarinet de l'Orquestra, el nostre concitadà Narcís Costa.

El cello solista del Concert de Haydn era confiat a la Sra. Aurèlia Sancristòfol. Obra plena de dificultats, de vertader compromís per a un violoncellista, fou dita d'una manera remarcable i acompanyada exquisidament per l'Orquestra. La Sra. Sancristòfol confirmà el sòli dprestigi del seu nom a la nostra terra. A remarcar la formosor de l'Adagi.

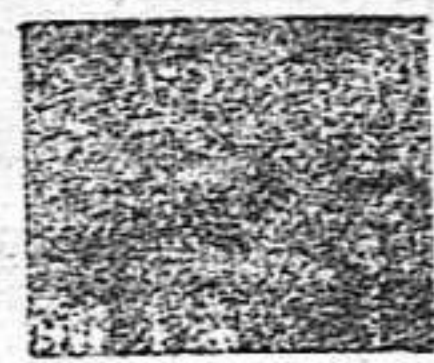
L'estrena de l'obra de Mompou assenyala una data memorable en la història musical de Girona. Mompou, el compositor català de tan sòlid prestigi fora de la nostra terra, veu per primera vegada el seu nom incorporat a la música simfònica en un concert a la nostra ciutat, per obra i gràcia de Ricard Lamote. L'obra fou ben acollida pel públic, malgrat la seva modernitat. Val a dir que Mtre. Lamote ha triomfat en el difícil comès de portar a l'Orquestra tot l'ambient i la musicalitat de l'obra.

Narcís Costa triomfà també netament amb la seva sardana, bella de factura, inspirada i que revela en el seu autor un ple coneixement de la instrumentació. Esperem de l'amic Costa que prompte ens farà sentir noves produccions. El públic ovacionà repetidament el nostre compositor, i la sardana hagué d'ésser bisada.

Fora de programa, i per correspondre a l'entusiasme del públic, la Simfònica interpretà, de la magnífica manera que sap fer-ho, l'intermezzo de Goyesques.

En resum, un nou èxit pels professors gironins, pel Mtre. Lamote i per l'Associació.

EUSEBIUS

DRFN.c.g

notes de carnet

DADES ELECTORALS

Districtes, Seccions, Col·legi electoral, nom del President de les respectives taules i nom dels suplents. — Carrers que corresponen a la secció

DISTRICTE PRIMER

SECCIÓ PRIMERA. — Carrer Nova del Teatre (baixos de la part posterior del Teatre Municipal).

President, Frederic Moreno Pineda.

Suplent, Elisceu Jubert Saliati.

Correspon votar a dit col·legi tots aquells que viuen en el carrer de l'Auriga, Auriga (travessia), Beates, Bell-lloc, Mercè (pujada), Mora, Nova del Teatre, Plaça de la República, Talarn.

SECCIÓ SEGONA. — Albareda, 13, baixos

President, Josep de Ribot Oliveras.

Suplent, Miquel Llistosella Calzada.

Carrers: Albareda, Banyoles, Bern, Carme (del núm. 1 al 5 inclúsiu), Caputxins, (Caseriu), Creuada, Ferràndiz i Bellés, General Marvà, General Peralta, Pont (pujada), Troya, Verdaguer (Rambla).

SECCIÓ TERCERA. — Carme, 72, baixos

President, Salvi Mediñà Faixeda.

Suplent, Antoni Fernández Nóguer.

Carrers: Carme (del núm. 6 inclúsiu al final del carrer).

SECCIÓ QUARTA. — Dr. Pascual i Prats, 17-1.ª (escola de la Sra. Peremateu)
President, Narcís Negre Bonet.
Suplent, Francesc Bartrina Bustins.
Carrers: Dr. Pascual Prats, Enderocades, Heroïnes de Santa Bàrbara, Julià de Chia, Montanya, Olivo, Onyar, Taquígraf Martí, Vista Alegre, Vista Alegre (travessia).

SECCIÓ CINQUENA. — Rambla Pi i Margal, 6, baixos

President, Ramon Reixach Pau.

Suplent, Salvador Costa Teixidor.

Carrers: Gafar i García Hernández (pas-seig), Pau Casauls, Pi i Margall (Rambla), Sala, Sant Francesc (plaça).

SECCIÓ SISENA. — Plaça Hospital (Hospici)

President, Estanislau Perramon Oliva.

Suplent, Pere Lloret Viñas.

Carrers: Alvarez de Castro (Avinguda), Canaders, Fontanilles, Ginesta, Hospici, Hospital (Plaça), Pavo.

SECCIÓ SETENA. — Rutlla, 30, baixos

President, Ramon Masgrau Saguer.

Suplent, Joan Llumbart Bagués.

SECCIÓ VUITENA. — Lorençana (Escola Nova de la Mercè)

President, Pere Masias Comas.

Dona Catalana:

La República t'ha donat els teus drets civils.

La República ha obert als teus fills les portes de la cultura.

La República ha reconegut a Catalunya la seva autonomia.

La República ha acabat amb la tragèdia africana.

La República t'ha donat el vot.

Suplent, Josep de Llobet i Pastors.
Carrers: Balmes, Cardenal Margarit, Creu, Emili Grahit, Lorençana, Migdia, Prat de la Riba.

SECCIÓ NOVENA. — Plaça del Carril, 5, baixos

President, Roger Martínez Fernández.
Suplent, Manuel Llenas Bruja.
Carrers: Macià, Plaça del Carril, Travessera del Carril, Dr. Robert, Joan Maragall, Juli Garreta, Ultònia.

SECCIÓ DESENA.—Barcelona, 33, baixos

President, Antoni Montseny Salvat.
Suplent, Eduard Herrero Ibero.
Carrers: Barcelona, El Pla (caseriu), Plaça del Marquè de Camps, Sant Ignaci, Avinguda del 20 de Juny.

ONZAVA SECCIÓ. — Santa Eugènia, 28, baixos

President, Josep Marquès Isern.
Suplent, Ricard Garriga Tolosà.
Carrers: Angel Guimerà, Bernat Boadas, Canonge Dorca, Ronda Ferran Puig, Francesc Roger, Porvenir, Ramon Turró, Remenses, Santa Eugènia, Tomàs Mieres.

DISTRICTE SEGON

SECCIÓ PRIMERA. — Eximenis (escola senyora Auguet)

President, Jaume Mallorquí Gubert.
Suplent, Ignaci Fius Boladeras.
Carrers, Sèquia, Eximenis, Indústria, Plaça del Molí, Obra, Perill, Premsa, Progrés.

SECCIÓ SEGONA. — Nord (Escola de Belles Arts)

President, Joaquim Medrano Barbadillo.
Suplent, Josep Bach Soler.
Carrers: Anselm Clavé, Bernardes, Plaça Bernardes, Hortes, Plaça Mercadal, Nord.

SECCIÓ TERCERA. — Avinguda Ramon Folch (Parc de Bombers)

President, Jaume Martorell Portas.
Suplent, Víctor Auguet Farró.
Carrers: Artillers, Berenguer Carnisser, Bonastruc de Porta, Passeig de Canalejas, Cerverí, Passeig de la Devesa, Figuerola, Güell, Plaça de la Independència, Jaume I, Escorxador, Avinguda Ramon Folch, Real de Fontclara, Santa Clara.

DISTRICTE TERCER

SECCIÓ PRIMERA. — Rambla Llibertat (Biblioteca)

President, Ricard Oliver Antiga.
Suplent, Carles Garreta Saus.
Carrers: Abeuradors, Carreró d'Alvarez, Rambla Llibertat, Plateria.

SECCIÓ SEGONA. — Mercaders, 13 baixos

President, Salvi Madrenys Galí.
Suplent, Josep Escatllar Bonet.
Carrers: Arc, Bessadó, Ferreteries Velles, Mercaders, Minali, Neu, Olles, Peixeteries Velles.

SECCIÓ TERCERA. — Travessia Portal Nou (Cos de guàrdia de la presó)

President, Frederic Maresma Escarpanter.
Suplent, Josep Lasoli Antonietti.
Carrers: Plaça de l'Oli, Ciutadans, Llebre, Portal Nou (Travessera), Sant Josep (Plaça). Travessia Sant Josep, Pujada Sant Martí.

SECCIÓ QUARTA. — B. Carreres Peralta (Ateneu de Girona)

President, Josep Molins Campos.
Suplent, Jesús Loyena Labarta.
Carrers: Bonaventura Carreres Peralta, Cervantes, Travessia Cervantes, Claveria, Cort-Reial, Escolàpia, Fournas, Pl. Raïms, Plaça Sant Domènec, Pujada Sant Domènec.

SECCIÓ CINQUENA.—Força (L'Amistat)

President, Narcís Matas Amich.
Suplent, Bonifaci Lahoz Izquierdo.
Carrers: Alemanys, Bellmirall, Plaça Catedral, Pujada Catedral, Cundaro, Força, Lladoners, Sant Cristòfol, Torre Gironella (Caseriu).

SECCIÓ SISENA. — Calderers, 17, baixos

President, Jaume Masó Valentí.
Suplent, Manuel López Moreiras.
Carrers: Ballesteries, Calderers, Passatge Gómez, Portal de la Barca, Plaça Sant Fel·liu (Pujada), Sant Narcís.

DISTRICTE QUART

SECCIÓ PRIMERA. — Barca, 17, baixos

President, Pau Gil Cros.
Suplent, Francesc Figueras Parés.
Carrers: Parc, Bellaire, Galligans, Pou Rodó, Rei D. Martí, Rosa, Sacsimort, Sant Daniel, Santa Llúcia.

SECCIÓ SEGONA. — Plaça Sant Pere, 23, baixos

President, Francesc Masergas Lladó.
Suplent, Manuel Lloret Martínez.
Carrers: Angel, Pedret, Plaça Sant Pere.

SECCIÓ TERCERA. — Pont Major (Escoles Municipals)

President, Joaquim Poch Marimon.
Suplent, Lluís Xifre Serra.
Carrers, Plaça de Catalunya, Comerç, Pont Major (Barri).

Remitit

Sr. Director d'ACCIÓ CIUTADANA. — Ciutat.

Distingit correligionari: En l'última assemblea celebrada per la Joventut Republicana de Girona, es prengué l'acord de demanar públicament que els elements que fins avui dia representaven el nostre partit en càrrecs públics i han estat expulsats del mateix, amb l'acord del Congrés Nacional del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, els sigui demanada la seva renúncia de tots els càrrecs que han obtingut en nom de l'esforç dels militants del mateix, quan creiem que són aquests els que d'ells en tenen i deuen fer-ne el seu ús.

Corresponent, doncs, a aquesta comarca el nomenament que es féu de Diputat al Parlament de Catalunya a Antoni Xirau, demanem la seva renúncia del càrrec que regenta, així com també esperem que les Entitats de les comarques gironines faran la corresponent protesta com a disciplina i com a prova de què el que volem són homes disciplinats dintre les normes del Partit.

No dubtem que amb les demostracions fetes públiques pels individus de l'esmentat "grup", d'honorabilitat, rectitud política, etc., i molt menys de la personalitat del senyor Xirau, la campanya no tindrà d'ésser molt intensa, sinó que, essent els mateixos que l'elegiren els que demanen la seva renúncia, no pot negar el senyor Xirau el dret de petició dels que li férem ofrena del càrrec de Diputat al nostre Parlament, creient en la seva disciplina, rectitud i honorabilitat política.

Esperem que per la depuració dels representants del poble, vostè, Sr. Director, voldrà donar publicitat a les ratlles que més amunt transcrivim, que són un fidel reflexe dels sentiments de la majoria dels ciutadans de les comarques gironines.

Per la Joventut Republicana,

PERE VILA XIFRA

President

FRANCESC MASÓ

Secretari

J. BALAGUER TORT.
ADVOCAT
Progrés, 12 - 1.er - 1.^a
Teléf. 153 Girona

Tendència esquerrana

Tant en les reunions del Comitè i Partit Local, com en les de la Comarcal de Girona, va evidenciar-se, per la força incontestable dels vots, el sentit esquerrista que té, cada dia més, el Partit Republicà Federal Nacionalista de les Comarques Gironines, adherit a Esquerra Republicana de Catalunya. A excepció d'uns pocs, esperits més sensibles a aliances pretèrites, el criteri de la majoria va ésser anar coaligats solament amb la Unió Socialista de Catalunya, no per la força numèrica que pot tenir en les nostres encontrades, sinó per evidenciar a bastament com sentim els problemes del proletariat.

Aquest criteri, imperant per la força de la democràcia, va ésser ratificat en la reunió de la Federació del nostre Partit, celebrada el diumenge en el Centre d'Unió Republicana de la nostra ciutat. La impressió de la reunió, magnífica, insuperable, contundent. Tota la reunió fou una demostració de vitalitat i fortalesa, no sols per la multitud de delegats que varen assistir-hi; no sols per la vehemència en les discussions — demostració de vivacitat i dinamisme —; no sols per l'atenció i interès dels reunits, sinó també per la vibració esplèndida de tots i cadascú dels nostres afiliats delegats, en les discussions serenes, però enèrgiques, per la unitat de criteri en el final, i per la disciplina política un cop arribat a un acord.

D'haver imperat el criteri d'una més àmplia coalició, el nombre de diputats a elegir hauria estat un gran destorb. El nostre Partit creu, de conformitat amb el criteri d'Esquerra Republicana de Catalunya, que sols es pot fer obra meritòria i

eficaç quan es compta amb un grup compacte, ideològic i disciplinat, motius pels quals es va oposar en el seu temps a la representació proporcional.

L'acord porta, doncs, una determinació que serà posada en pràctica. No amagarem que és de sentir l'haver tingut de bandejar agrupacions polítiques que en altres ocasions havíem lluitat junts. Ells i nosaltres, confessem que les diferències ideològiques són petites, que ens separa la mínima distància, ¿per què, doncs, aquells homes no vénen al nostre si, i des d'un mateix partit no treballem per la prosperitat de Catalunya i la República?

Voldriem veure, desitjariem constatar, en totes aquelles forces d'esquerra; voldriem veure en tots aquells partits polítics de les nostres comarques, d'organització i força relativa, com, comprenent que la propera lluita té una importància cabdal per al pervindre de la República, rebutjessin actuar d'element entrebancador, que deixessin petites vanitats, mínimes aspiracions, i recolzessin la candidatura esquerrana que presentarà el nostre Partit, junt amb Unió Socialista de Catalunya.

Ratificació de la política d'esquerra! Evolució natural a la recerca d'un millorament social. Política d'esquerra, promesa d'un millor benestar. Protecció del proletariat en confeccionar noves lleis beneficioses per ésser més justes. Això representa el principi d'aliança acordada. El nostre Partit no podia fer altra cosa en voler ésser conseqüent amb els seus principis

EL GIRONES

GIRONA

El pròxim diumenge, dia 5 de novembre, es celebrarà per primera vegada, en el Camp de Mars, una cursa corresponent a un número dels molts que es celebraran en les nostres Fires d'enguany, que serà la cursa de cercles de fusta per a nens de 8 a 12, que organitza l'entitat "Atletes Units" d'aquesta ciutat. L'hora és anunciada per dos quarts d'onze del matí.

Sembla que pel caire d'aquest festival hi assistiran gran nombre d'espectadors, i que serà un èxit per l'esmentat club.

•••

PROGRAMA DELS ACTES QUE CELEBRARÀ EL "CENTRE D'UNIO REPUBLICANA" AMB MOTIU DE LES FIRES I FESTES DE GIRONA

DIA 29 D'OCTUBRE

A les 5 de la tarda. — GRAN BALL a càrrec de l'aplaudida Orquestrina "New-Jazz-Baby".

A dos quarts de 10 de la nit. — Concert per la Rondalla "Harmoniosa Musical", la qual ens delectarà amb les següents peces:

1. Mercedes, vals;
2. Setges de Saragossa.
3. Havanera d'estil popular.
4. Marxa de la pel·lícula "Bombas en Montecarlo".

Seguidament BALL per l'Orquestrina "New-Jazz-Baby".

DIA 31 D'OCTUBRE

A les 10 de la nit. — Esdeveniment teatral per l'agrupació dramàtica "Foment de l'Art", la qual posarà en escena la bonica comèdia en 3 actes d'Avellí i Artís "Seny i amor, amo i senyor", sota el següent repartiment: Pietat, Srta. Carme Saus; Angelcta, Srta. Pilar Rosell; Dolors, Srta. Remei Rotell; Magdalena, Srta. Dolors Maties; Sadurní, Sr. Josep Amat; Quirze, Sr.

Joan Tries; El Cabiró, Lluís Barnés; L'Escolà, Sr. Ferran Ayala; El Fogots, Sr. Carles Gispert; En Cusi, Sr. Llibori Adroher; El Tuta, Sr. Domènec Gelada.

DIA 1 DE NOVEMBRE

A les 5 de la tarda. — En obsequi als forasters tindrà lloc un LLUIT BALL amenitzat per la tan renomada Orquestra-orquestrina "La Selvatana", de Cassà de la Selva.

Nit a dos quarts de 10. — Concert per l'esmentada Orquestra-orquestrina, executant dues formoses peces.

A les 10. — GRANDIÓS BALL DE GALA a càrrec de "La Selvatana", la qual executarà un magnífic programa de ballables americans, anglesos i cubans.

DIA 4 DE NOVEMBRE

A les 10 de la nit. — Funció teatral per l'agrupació dramàtica "Foment de l'Art" que posarà en escena la divertidíssima comèdia "L'Adroguer del Carrer Nou", sota el següent repartiment: Esperanceta, Srta. Carme Saus; Teresina, Srta. Isabe Agustí; Quitèria, Srta. Remei Rosell; Munda, Srta. Pilar Rosell; Emitèria, Srta. Dolors Mejias;

Patufa, Srta. N. N.; Sr. Quim, Sr. Josep Arnall; Enric, Sr. Josep Amat; Sr. Llibori, Sr. Carles Gispert; Manel, Sr. Llibori Adroher; Papitu, Sr. Lluís Barnés; Sr. Raspall, Sr. Ferran Ayala.

Seguidament GRAN BALL en honor a les senyoretetes concurrents, per la Rondalla "Harmonia Musical".

DIA 5 DE NOVEMBRE

A les 5 de la tarda.—GRANDIÓS BALL EXTRAORDINARI a càrrec de l'Orquestrina "New-Jazz-Baby".

A dos quarts de 10 de la nit. — Concert popular per l'aplaudida Rondalla "Harmonia Musical", la qual, ansiosa de correspondre a l'atenció del públic, executarà les següents peces: 1. Munich. 2. Río Plata. 3. Setges de Saragossa. 4. La Comparsita (tango). 5. Rhin. 6. Hay Amor (vals jota).

Seguidament MAGNÍFIC BALL DE COMIAT per la renomada orquestrina "New-Jazz-Baby".

FORNELLS DE LA SELVA

El dissabte proppassat, a les vuit del vespre a l'"Ateneu Forneller" va tenir lloc un acte d'afirmació republicana, que va veure's molt concorregut.

Parlaren els nostre samics Joan Ballesta, Josep Juvé, Josep Terradelles i Jaume Balaguer.

El públic evidencià palpablement el seu entusiasme per l'enfortiment del règim i subratllà amb calurosos aplaudiments aquells paràgrafs dels oradors en què hi posaven més pit.

Gran nombre de dones escoltaren amb atenció remarcable els parlaments dels nostres amics, i no foren les que posaren menys entusiasme en aplaudir.

Altre poble que ha foragitat del seu si aquell caciquisme milenari.

La República obre les portes de les Universitats a tots els capacitats. No són els diners, ni la posició social, el que avui fa possible donar carrera al fill. Amb què el fill sigui apte per als estudis superiors n'hi ha prou. Les mares catalanes ho recordaran a l'hora d'emetre el se vot.

LA SELVA

CALDES DE MALAVELLA

EL POBLE HA TRIAT

Poble. Tu tens la paraula. Tria. Així acabava l'editorial d'ACCIÓ CIUTADANA de la setmana passada. I el poble triarà, o més ben dit, el poble ja ha triat.

Ha escollit els homes que saberen complir llur paraula i que sense defallença seguiren el camí emprès per un programa clar i definit.

Més que les paraules, són les obres, les que diuen que el poble elegirà altra volta a les esquerres, perquè degut a aquestes ténim la República, l'Autonomia, ténim una constitució liberal i avançada, després la llei agrària, la d'accidents del treball, i d'altres tan importants com aquestes, i el poble, que no és orb, sap que de triomfar les dretes totes aquestes lleis que amporen el seu dret serien anul·lades per substituir-les en perjudici d'ell mateix. El volum de l'obra realitzada per les esquerres és tan gran, que no hi ha cap perill per a la República, ja que aquesta està completament consolidada. És tan gran la confiança nostra, que estem segurs que el 19 de novembre triomfaran els homes que el 14 d'abril es jugaren la vida proclamant la República, per així portar un millorament al poble que sofria sota el jou vergonyant de la monarquia.

I diem això, perquè nosaltres, els homes d'esquerra, jamai ens hem apartat d'una línia de conducta recta i sincera; jamai ens hem apartat del que és fonamental en nosaltres; la tasca de les esquerres queda plasmada en les lleis que marquen la trajectòria de tot un poble, els homes de la República han complert el seu deure, han fet desaparèixer les castes, han fet perdre els privilegis d'aquella gent que sense cap dret es creien superiors i endogalaven el poble per mantenir els seus luxes i vicis. Sota el signe de les esquerres, l'home ha esdevingut un ciutadà lliure que sols té l'obligació de respectar les lleis democràtiques fetes per un Parlament escollit directament pel poble.

Les dretes, amb la insensatesa característica de sempre, aboquen l'odi, el verí i els seus milions, per veure si el poble es decanta envers ells, i així fer malbé l'obra magnífica portada a cap pels homes d'esquerra.

El ciutadà ha de comptar que les dretes voldrien una República morta, una República sols de nom i amb idèntiques condicions que una monarquia, una República que amparés les seves immoralitats i els seus negocis.

Per nosaltres, la República no pot ésser mai estantissa, ha d'avançar sempre cap el progrés, no pot recular, ha d'anar endavant sempre, fins aconseguir el seu màxim rendiment.

Ens interessa la República, no pel seu nom, sinó pel contingut que aquest representa, ens interessa per les lleis justes i equitatives que en tot règim democràtic han d'ésser les normes per les quals es regeixen els ciutadans.

La reacció es juga l'última carta en les lluites electorals, per això, emprarà els mitjans innobles i repugnants que sols ella sap. La coacció i l'amenaça, junt amb la calúnia i la difamació, serà la seva arma de combat, per, nosaltres, no en fem cas dels seus ídols; seguim endavant, portem un ideal concret i defensem una causa justa i noble i sabem que el poble català sabrà, en aquests moments decisius, donar-nos la victòria per acabar de portar a terme l'obra empresa per nosaltres.

J. A.

HOSTALRIC

Interrompo novament el meu silenci per remoure els esperits dels pacífics ciutadans d'aquesta vila.

Abans no entraré en el fons de l'objecte que mou la meua ploma, faré una mica d'història, remarcant el "gran interès" que antigament es prenien per la instrucció dels fills del poble.

Quan jo era petit, recordo haver sentit mantes vegades per boca de diverses "personalitats destacades", dir el següent: "Psé! Per treballar no es necessita saber!"

Ara, més que mai, reconec la gran monstruositat indignant d'aquelles paraules. És clar, els fills del poble, els fills del treball, no podíem ésser homes; per a nosaltres estaven tancades i barrades totes les portes (per manca de diners) de la civilitat, civilització i ciutadania. Així segons "ells", havíem de permanèixer esclaus, no sols del treball ignominiós i abusiu, sinó en tots els ordres, moral i intel·lectual. Estàvem condemnats a ésser "homes" d'inferior categoria; condemnats també a ésser manses ovelles dels seus corrals; que mai ens rebeléssim, per més injustícies i maltractes que ens fessin, perquè en "ells" estaven encarnats totes les dots de sabiduria, germanor i caritat, i que, portant-nos bé i servint-los més encara, i diguem-ho francament, suant-los sempre el pa que diàriament es mengen, guanyaríem la glòria del Cel. Vaja, escarni més gran no és veu enlloc! Com que "ells" ja disposaven de diners, per fer anar els seus

fills a col·legis forans, i tant se'ls endonava els dels poble!

Això succeïa, i succeiria d'aquí endavant, si els ciutadans dels pobles no es desvetllessin d'aquest "somni dels justos", i tindriem de suportar males escoles, on deuen formar-s'hi els vertaders homes, rectes i nobles.

I resulta, que l'escola d'aquesta vila, és regentada per un mestre nacional i un interí (dues grans persones d'enlairada cultura). Donant-se el cas d'ésser fora l'interí, els noiets que ell té cura, es trobaren la setmana passada que una part no podia anar a l'escola, puix que no hi havia prou lloc ni prou taules en un mateix local per a tots, i era una llàstima, per cert ben lamentable, que un nombre de fills del poble tinguessin de quedar-se a la porta o retornar a casa, o jugar pel carrer, o quedar-se, com vulgarment es diu, a la lluna de València.

Jo no sé qui deuria tenir cura de què això no succeís, puix que ho ignoro; com també desconec si són atribucions del mateix mestre, si ho són de la Junta Local d'Ensenyament o si ho són de les autoritats municipals.

La veritat, lamento molt que això succeís, i, per si tornés a presentar-se aquest cas, em permeto avançar una solució que, al meu entendre, pot arranjar aquest afer.

Complint els meus deures militars a Tetuan (Marroc), vaig tenir ocasió de relacionar-me amb un mestre de l'Escola Nacional Graduada d'aquella ciutat marroquí, que, per cert, era fill de Valls (Tarragona), amb el qual, discorrent sobre temes escolars, m'explicà la fórmula que en pràctica tenien i que era la següent: Havent-hi doble nombre de noiets i noieta matriculades a les que hi tenien cabuda (tota vegada que van a l'escola, amb gran germanor, criatures d'ambdós sexes, espanyoles, mores i "hebreus" o "jueus"), propugnàrem perquè la meitat anessin a l'escola al matí i l'altra meitat a la tarda. I així es feia, donant un resultat excel·lent.

I ara bé, la solució que jo en permeto avançar per si, a qui li correspongui arranjar aquests assumptes, vol fer-ne cas, és la mateixa: Si l'Escola Nacional d'Hostalric, durant aquells dies, havent-hi sols un mestre, i no tenint cabuda tots els nens en un mateix local, i abans que una part tingui de quedar-se al carrer, ¿per què no es dona classe el matí a una part i a la tarda l'altra?

OCASIÓ

Piano elèctric, bon estat, que val tretze mil pessetes, es ven a preu de ganga. — Raó: Cafè Colonial, Caldes de Malavella.

Abusant del meu optimisme, crec que de moment és l'únic mitjà que pot solucionar aquest assumpte.

I ara tocaré un altre punt, ja que ignorem si vindrà mestre en propietat o interí, sigui el que sigui, en prendre possessió de mestre a aquesta vila, deure seu és tenir els noiets com a amics, com a companys o com a germanets; que sigui, en lloc d'un mestre autoritari, un sempre sincer i afectuós guia; que els dirigeixi i instrueixi pel recte camí de la veritat i de la realitat, fent-los conèixer a fons els problemes econòmics-socials, com també els problemes sexuals, i que desterrí de l'escola tota mena de prejudicis i fanatismes. Res de vanes utopies! La veritat franca i lleial i la realitat, sigui la que sigui, han de constituir part del programa dels forjadors de les intel·ligències dels futurs ciutadans!

En peu, ciutadans d'Hostalric! Estiguem alerta, per si es donés el cas vergonyós de que en aquesta vila ens vingués un mestre reganyós i rutinari, d'aquells que s'estan darrera l'escriptori, amb un puntero a la mà, per imposar a l'escola "l'autoritat"; un mestre d'aquells que sota les aparences d'una fingida bondat, priven per tots els mitjans el progrés, l'evolució moral, intel·lectual i social dels pobles. Hem de procurar que els nens a l'escola hi vagin contents, que s'hi trobin bé, que estudiïn les primeres lletres amb la més gran alegria infantívola, i mai hem de consentir que s'hi trobin cohibits, com si estessin empresonats, perquè en lloc d'"homes" en sortien autòmats.

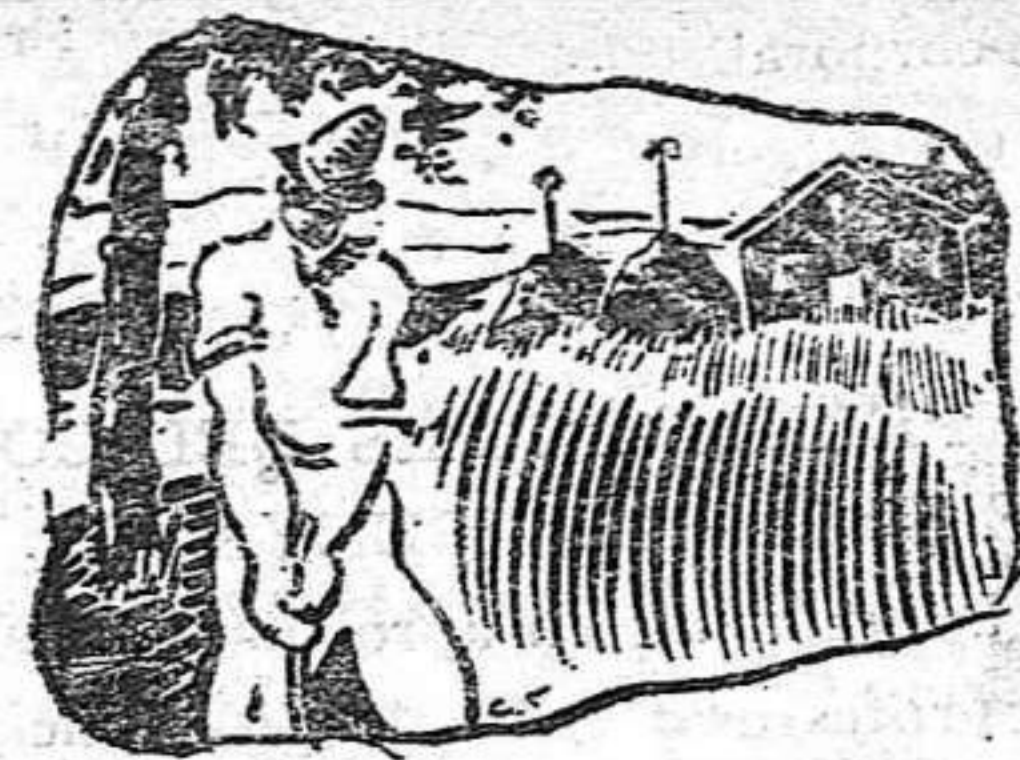
Alerta, doncs, ciutadans! Vosaltres teniu la paraula! És convenient que les escoles les regeixin mestres joves, que portin els cors curulls de bondat, que siguin fidels intèrprets de les expressions infantívoles i espontànies de la mainada, i que dintre de la mateixa joventut, amics tots, agermanats tots, sense diferències de rics, ni de pobres; veurem com aquest jardí infantívol cuidat per bondadosos jardiner, i amb la nostra modesta, però lleial cooperació, produirà els vertaders homes rectes, nobles, conscients dels seus deures, que honraran a Catalunya i la República, i lluitaran per desterrar el caciquisme denigrant, perquè sempre estigui dominada aquesta xamosa vila d'Hostalric.

PERE BESOLF CAMA

Hostalric, 24 d'octubre de 1933.

PER LLOGAR: Des de 1.er de gener de 1934 el local baixos del Casino Olotí.

Informaran al mateix Casino, de 9 a 10 de la nit.

GARROTXA

OLOT

ORQUESTRA INFORMAL. — El veí poble de Sant Miquel de Pineda havia contractat una orquestra per a celebrar el seu tradicional aplec. El seu jovent i altres persones del poble i dels seus voltants, hi acudiren amb el desig de dansar i regalar les seves oïdes amb les sardanes que els desgranaria l'orquestra contractada. Amb gran sorpresa i natural descontentament de tots els aplegats arribà la nova que l'esmentada orquestra havia trobat un tracte millor i que, per tant, s'havia desdit d'anar-hi. Els nombrosos concurrents a l'Aplec de Sant Miquel varen coincidir a trobar molt incorrecta i informal la conducta d'aquests músics, els quals tindran ben en compte, per si han de llogar-los alguna altra vegada.

***

REUNIÓ DE LA COMARCAL. — Dilluns passat i sota la presidència de l'il·lustre primer Conseller-delegat del govern de la Generalitat, senyor Santaló, es reuní la Comarcal d'Olot, per a l'estudi d'assumptes de la més gran importància per als camperols de la Comarca.

***

ESCOLES NOCTURNES. — La matrícula que s'ha fet a les classes nocturnes que es donen al Grup-Escolar i a les Escoles de Belles Arts i Bells Oficis de la nostra ciutat, ha estat molt superior a la de l'any passat, la qual cosa demostra la bona disposició de les nostres joventuts per l'estudi.

Cal fer observar que alguns joves aprenents no poden acudir puntualment a aquestes classes, per no sortir del treball a l'hora que marquen les lleis socials; per tant, caldria que l'Autoritat fés un prec a tots els patrons, per tal que això no succeïxi i puguin els aprenents de tots els oficis aprofitar-se de les classes que singularment per a ells s'han establert.

Igualment, cridem l'atenció perquè no es llogui cap jovent que no tingui l'edat que assenyala la llei, puix que són molts els que encara haurien d'anar a l'escola primària un parell d'anys més i ja els veiem enquadrats al treball, en cosidors, imprentes i en al-

tres ocupacions que no exigeixen un gran esforç corporal.

* * *

LES PERMANÈNCIES DEL COL·LEGI DE SEGONA ENSENYANÇA. — El nostre ajuntament, en aprovar el pressupost per al professorat del col·legi municipal de Segon Ensenyament, que fundà a l'any 32, tingué cura de destinar la quantitat de mil pessetes per a remunerar el temps que cada professor dedicaria, durant les permanències, a fer un repàs o un aclariment d'algun punt de la lliçó que hagués explicat als seus alumnes, els quals en les permanències, no solament hi havien de cercar unes hores de recolliment i aplicació a l'estudi, sinó que s'hi havien de crear l'hàbit de saber estudiar les corresponents lliçons del programa, cada dia amb menys auxili del professor.

L'any passat aquestes permanències es donaren en una forma, al nostre modest entendre, poc eficient, per no haver-hi la disciplina adequada a les edats diverses dels alumnes que estudiaven el batxillerat. Alguns pares, segurs que els seus fills estudiarien millor a casa seva, deixaren de portar-los a les esmentades permanències.

Enguany, no sabem si estaran organitzades amb una pedagogia més perfecta; solament sabem que encara no estan obertes i per aquesta raó, alguns alumnes ja s'han organitzat, pel seu compte, aquests repassos.

Caldria saber si l'ajuntament ha renunciat a les esmentades permanències, i, en cas de voler-les continuar, ens plauria que la Comissió de Cultura s'informés bé del seu funcionament i tot assenyalant les falles que puguin tenir, suggerís un vertader pla de Permanències escolar, puix que un servei, (sigui de la classe que es vulgui) que pagui l'Ajuntament, creiem nosaltres, l'ha de voler i poder fiscalitzar, esmenar i àdhuc suprimir, si es considera d'una eficàcia poc més que nul·la.

SANT JAUME DE LLIERCA

En tots els pobles, uns però més que altres, en temps de la monarquia, hi estava afermat el caciquisme. Un caciquisme que ho abassegava tot. La política, la feien ells al seu gust; la economia, sols la seva els interessava; la cultura, com menys millor, (els convenia plana), i en quant a llibertats, els pobres ciutadans devien evolucionar entorn del "pare" o "pares" del poble (pares d'un cert nombre, naturalment).

I Sant Jaume de Llierca, patia també la plaga a què fem esment. Molt abans de la República, però, es començà a fer campanya per a esmicolar el poder feudal que tenia damunt els ciutadans el cacic, i avui, podem dir-ho ben alt, hem reeixit. Del caciquisme d'aquest poble sols en resten les

desferres. Els ciutadans freturosos d'una llibertat pura, que es dalien per emancipar-se, estan abocats tots a uns edificis bastits amb l'entusiasme popular: el Casal Català Republicà, avui Societat de Socors Mutus, del mateix nom, hi estan inscrits — Sant Jaume, un poble de poc més de mil habitants — prop de 700 afiliats; un nombre creiem nosaltres força respectable, malgrat comptar-se entre ells uns amics nostres comarcans, pertanyents als voltants del poble. Per altra part, el Sindicat Agrícola, que amb la seva Secció Cooperativa ha desemascarat a tots aquells que es deien republicans, solament perquè l'element liberal anés a comprar a casa seva. Entre el Casal i el Sindicat, han contribuït de tal manera a sanear, que avui en el nostre poble, creiem que no existeixen homes fallats al camp republicà, i que, els nostres adversaris es troben completament sols, recolzats solament per alguns adeptes que estan lligats a ells per qüestions materialistes. Encara que pocs, però, no són inofensius; igual que els escorçons, piquen, i llurs fiblades algunes vegades fan mal, encara que després obtinguin com a premi l'aixafament complet. Ens explicarem.

A Sant Jaume, per suplir les vacants que deixà l'Ajuntament que havia estat proclamat per l'extingit article 29, va ésser nomenada una Comissió Gestora, integrada per dos vocals de l'Esquerra i un de la Lliga, en representació del cacic.

Per l'Ajuntament dissolt, venien fent-se unes gestions, que estaven ja molt avançades, per bastir unes escoles que, cal remar-

car-ho, són de gran necessitat. Doncs bé; aquestes gestions, no han pogut portar-se a cap momentàniament per culpa del "digne" representant de la Lliga.

Diuen arreu que ells no s'oposen a què basteixin les escoles, el que no els convé, però, és que es faci un préstec a la Caixa d'Estalvis de la Generalitat.

Amb aires del cel, senyors de la Lliga, no poden bastir-se edificis, calen pessetes, puix que no n'hi hauria prou amb les "200", que un dels vostres prohoms volia "deixar". La vertadera causa de la vostra obstrucció jo us la diré: És que teniu vergnyola de què els pobres (vosaltres en dieu els negres) sapiguin administrar més que vosaltres i que puguin tenir la glòria d'haver fet pel poble, en poc temps, unes coses que no vàreu fer en la llarga vida que passàreu en el Consistori de Sant Jaume.

Les escoles seran un fet, malgrat us pesi. Els infants, fins els més humils, hi tindran un lloc; tots aprendran a llegir i escriure. Això us espanta, ja ho sé; us evidència que aneu perdent els adeptes i que els anireu perdent fins que, completament sols, perdut tot el vostre poder, caigudes totes les il·lusions, hom us mirarà amb despreci, sereu elements inofensius, però més bons per a fer mal que per a fer bé.

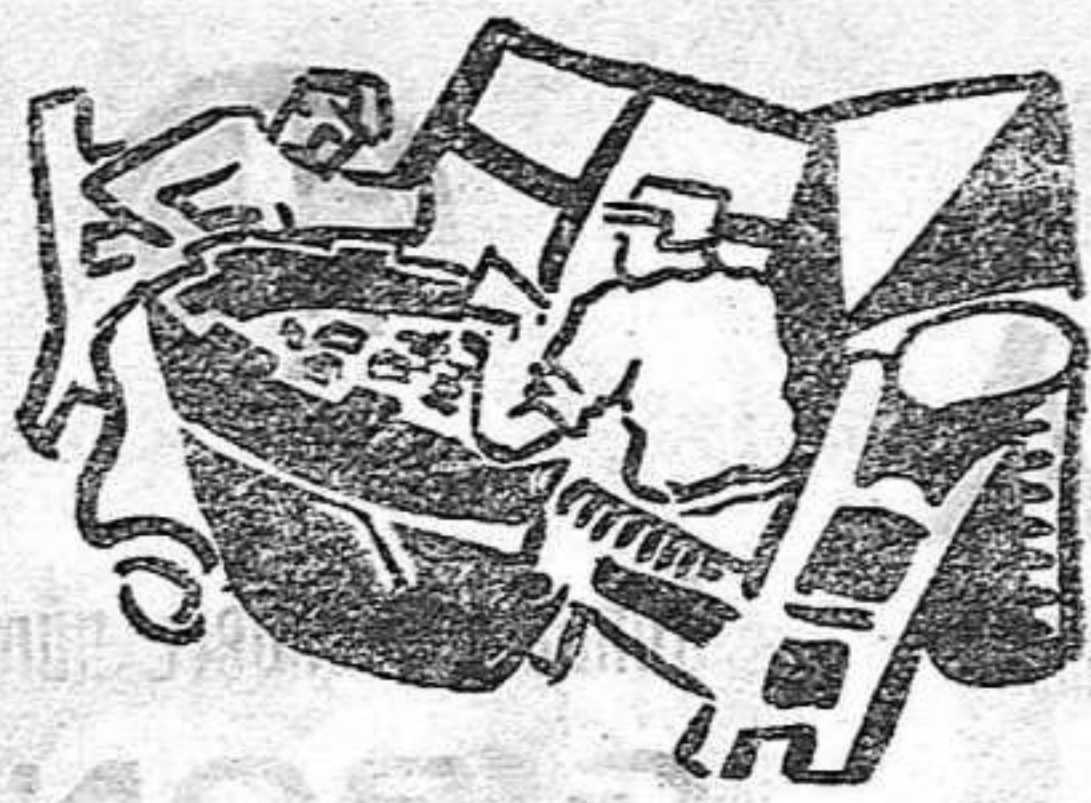
Són profecies? Ja comencen a ésser realitats, que es refermaran en les pròximes eleccions, quan ningú votarà a la Lliga Catalana.

PERE DAVESA SOLER

Sant Jaume, octubre de 1933.

II FIRA COMERCIAL I AGRICOLA DE GIRONA

Toca a la seva fi els treballs d'aquest
Certàmen, produint una agradable impressió el crescut nombre d'instal·lacions, creient
que serà la principal atracció que Girona
pot oferir a tots els forasters que tinguin
gust de visitar-nos.

BAIX EMPORDÀ

PALAFRUGELL

Divendres de la setmana passada tingué lloc una reunió de la dependència mercantil i personal d'oficines en general de la població, a l'objecte d'anar a la creació d'una Associació a casa nostra inspirada en el millorament i defensa dels interessos de la classe social que es guanya (?) la vida fent números.

L'entusiasme més viu entre els assistents demostrà com ha caigut de bé a la gent de la ploma l'idea de formar una associació legalment constituïda. És nomenà una comissió amb l'encàrrec d'elaborar un projecte d'estatut de la futura associació que serà discutit dintre poc en una nova aplegada general.

Tots els que parlaren exposant com era de convenient per a la classe l'acte que s'estava celebrant, foren calurosament aplaudits.

***

Diumenge el nostre equip tornà del camp del Júpiter amb el resultat advers de tres gols a cap.

Amb motiu del gran partit de diumenge amb el Barcelona, és ja molt animada la tertúlia futbolística en les penyes esportives.

***

Procedent de Barcelona, on ha servit mi-

litarment durant un any, tenim de nou entre nosaltres nostre bon amic Alfons Mascort.

Benvingut.

***

Organitzada pel "Foment de la Sardana" dilluns tingué lloc una ballada a la Plaça de la República a càrrec de l'orquestra "La Principal".

***

Dilluns una formidable tempesta despertà a la matinada a tot el poble. Una quantitat fenomenal de trons i llampecs tingué a la gent esverada durant una hora. Caigué un aiguat ben respectable i la naturalesa i intensitat del fenomen, sobretot la continuïtat esfereïdora de trons, fou una cosa com mai ningú no recorda. Afortunadament, la

cosa no anà més lluny de l'ensurt general, ja que els danys són de poca importància.

***

Dimarts tingué lloc al Centre Fraternal i organitzat pels elements locals de la C. N. T., un acte pro-amnistia a càrrec de destacats elements d'aquella organització.

L'acte, malgrat els crits dels oradors, no fou pas molt brillant. Tampoc era molta la concurrència que hi acudí.

***

S'ha inaugurat la nova sastreria que ha instal·lat en aquesta vila l'acreditat sastre en Xavier Piera.

El saló, magníficament decorat, ha posat una nota de distinció i bon gust en el seguit d'edificis seriosos del carrer de Cavallers. C.

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla - GIRONA - Telèf. 119

Begudes de les millors marques

Ressopons econòmics

OBERT NIT I DIA

Del 1.er d'octubre al 30 d'abril, temporada de marisc

Ostres-Percebes-Almejes-Gambes

rebudes diàriament a les 5 tarda.

Ortopèdia Dr. Roca

IRRIGADORS COMPLETS DES DE 2'50 pts.

BRAGUERS - PERFUMERIA

PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS

ÉS LA

Farmàcia Doctor Roca i Fill

LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

La més antiga.—La més ben assortida.—La que ven els articles a preus més econòmics.

Esmolament de Navalles a la perfecció

VENDES DE TOTA CLASSE D'ARTICLES PROPIS PER BARBERIA. — GAVINETERIA FINA. GRAN ASSORTIT EN PERFUMERIA.

JOSEP SERRA

Argenteria, 10 - GIRONA

Comerciants agricultors

Abans de fer vostres compres a neu a visitar el nou Magatzem de grans i pinsos Enèrgic

— de —

Jacint Codina

No deixeu de fer una prova de els aliments concentrats Enèrgic, per Vaques, Vedelles, Porcs, Gallines i altre bestiar de corral. PRODUCTE NACIONAL AMB PATENI I MARCA REGISTADA

Passeig de Blai, n.º 31 OLOT Telèfon, n.º 113

Casa central: VIC Rbla. Deballades, n.º 15 - Tel. n.º 192

Societat ANÓNIMA DE TRANSPORTES

OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona i viceversa amb combinació de l' **Agència Arias**

PASSEIG DEL BORN, N.º 13

Telèfon, 13354

Es garanteix un Servei Ràpid, Econòmic i Perfecte. — Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'ADMETEN ENCARRECS A: **ANÓNIMA DE TRANSPORTES**

(Carrer Antoni Llopi) i a les SUCURSALS: Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48 i carrer de la Proa. 7

(ABANS «CASA SINGLA»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa, pel transport de mercaderies de **Petita Velocitat** que limita el temps en el trajecte a dos dies.

Cooperació
de Fundició
de ferro i metalls
OLOT
Carretera de Girona, 21
Treball esmerat i
preus mòdics.

FONDA DE RAMON ROVIRA

Ronda Dr. Robert, núm. 43
GIRONA

TELÈFON, 330

CALDERERIA I CALEFACCIÓ CENTRAL FUMISTERIA

Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris

de

PERE VALENTI FURTET

Calderers, 13 - GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals. - TOTS ELLS D'ORIGEN. - Unics de propietats
terapèutiques garantides.

Plaça de les Castanyes · GIRONA · Telèfon, 144

FARMACIA RIBAS

CAFÈS

CORNEL·LÀ

SUCRES
EMPAQUETATS

Girona

TELÈFON, 321

BICICLETES

Triomf de la gran marca

ORBEA

al comptat i a terminis des de 5 ptes. setmana

Carrer Olivo, 8 (davant camp d'Esports)

ORBEA

GIRONA

Casa Escatllar

APARELLS DE RADIO

"FADA"

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA

OBJECTES PER A REGALS

LOÇA SANITARIA

Rambla Llibertat, 28 - Mercaders, 6-7

Gràfiques
DARIUS
RAHOLA
Girona

CALÇATS MALARET

Vendes a l'engròs i detall

RAMBLA LLIBERTAT, 5

GIRONA